Dosarul nr.4r-1599/23 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-22183915-02-4r-04052023 Judecătorul Budeci Vitalie

D E C I Z I E

11 martie 2024 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, în componența:
Președintele completului, judecătorul Secrieru Ion
Judecătorii Arnăut Sergiu și Lîsîi Ghenadie

Examinând în procedură scrisă, fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de Meșceanov Evgheni împotriva deciziei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29.03.2023, în cauza contravențională a lui ***Meșceanov Evgheni*** în comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin.(2) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei: în procedura instanței de fond, din 14.12.2022 până la 29.03.2023; în Curtea de Apel Chișinău, din 04.05.2023 până la 11.03.2024.

Procedura de înștiințare a părților a fost legal executată.
Până la data examinării cauzei nu a parvenit referință asupra recursului.
În baza materialelor cauzei, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

A C O N S T A T A T:

1. La 06.01.2022, prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria/nr. MAI05 458121, întocmit de către agentul constatator Matvei Alexandru, Meșceanov Evgheni a fost sancționat contravențional conform art.238 alin.(2) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei și 4 puncte de penalizare, pentru faptul că la 06.01.2022, aproximativ la ora 17:55, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia 80/3, a parcat mijlocul de transport de model ”Renault Megane” cu numărul de înmatriculare „*****”, în stația pentru transport public.

2. La 25.11.2022, Meșceanov Evgheni a înregistrat în cancelaria INSP al IGP, o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI05 458121 din 06.01.2022, adoptate în baza art.238 alin.(2) Cod contravențional, de către agentul constatator Matvei Alexandru.
3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29.03.2023, contestația lui Meșceanov Evgheni a fost respinsă, ca fiind depusă cu omiterea termenului legal.
4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, Meșceanov Evgheni a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29.03.2023, cu remiterea cauzei la rejudecare.
5. În motivarea recursului a invocat că, înregistrarea contestației în instanța de judecată și nu la autoritatea din care face parte agentul constatator denotă faptul că contravenientul în termen a depus contestația, iar anume pe acest motiv a fost solicitată repunerea în termen.
6. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat, din următoarele considerente.
7. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.
8. Conform art.466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: a) nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei; b) ședința de judecată nu a fost publică; c) cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta sau de a înștiința instanța despre imposibilitate; d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare; e) nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției sau instanța a pronunțat o hotărâre de sancționare pentru o altă faptă decât cea imputată contravenientului, cu excepția cazurilor de reîncadrare juridică a acțiunilor lui în temeiul unei legi mai blânde; f) contravenientul a fost sancționat pentru o faptă neprevăzută de prezentul cod; g) s-au aplicat sancțiuni în alte limite

decât cele prevăzute de lege sau nu corespund faptei săvârșite sau persoanei contravenientului; h) contravenientul a fost supus anterior răspunderii contravenționale pentru această faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii contravenționale, sau aplicarea sancțiunii a fost înlăturată de o nouă lege ori anulată de un act de amnistie, sau a intervenit decesul contravenientului ori împăcarea părților în cazul prevăzut de lege; i) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; j) a intervenit o lege mai favorabilă contravenientului; k) Curtea Constituțională a declarat neconstituțională prevederea legii aplicate; l) instanța de judecată internațională, prin hotărâre în o altă cauză, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în cauza respectivă.

9. Totodată, potrivit art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

10. Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

11. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

12. Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

13. Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

14. Potrivit art.448 alin.(1) și (3) Cod contravențional, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația. Persoana față de care a fost emisă decizia și care a lipsit atât la examinarea cauzei, cât și la pronunțarea deciziei și nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii contravenționale sau a perceperii despăgubirii materiale.

15. În fapt, la 06.01.2022, prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria/nr. MAI05 458121, întocmit de către agentul constatator Matvei Alexandru, Meșceanov Evgheni a fost sancționat contravențional conform art.238 alin.(2) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie 1500 lei și 4 puncte de penalizare, pentru faptul că la 06.01.2022, aproximativ la ora 17:55, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Dacia 80/3, a parcat mijlocul de transport de model ”Renault Megane” cu numărul de înmatriculare „*****”, în stația pentru transport public.

16. Instanța de recurs a constatat că, decizia de sancționare din 06.01.2022 a fost emisă în prezența contravenientului, fapt ce se confirmă prin mențiunea agentului constatator, obiecțiile contravenientului și semnătura martorului asistent.

17. Colegiul penal apreciază critic argumentul contravenientului potrivit căruia decizia a fost emisă în lipsa sa, or, potrivit procesului-verbal întocmit, Meșceanov Evgheni a refuzat de a o semna, fiind prezent la fața locului, fapt confirmat de către martorul asistent. Mai mult, însăși recurentul confirmă faptul că a fost prezent la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

18. Prin urmare, se denotă că prin contestația depusă, contravenienta nu a invocat careva argumente plauzibile pentru repunerea sa în termen, or, nu a prezentat probe cu

corespunzătoare pentru cele indicate în recurs, astfel că, Meșceanov Evgheni a depus contestația peste termenul de 15 zile, prevăzut de art.448 Cod contravențional.

19. Colegiul mai subliniază că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție procesuală, egală pentru toate părțile participante în proces, fiind impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.

20. Totodată, se relevă că, termenul de recurs (de contestare) este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită exhaustiv prin lege. Termenul respectiv este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, acesta urmează a fi respins ca declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, însă, la caz, această din urmă premisă nu s-a confirmat.

21. Astfel, se reconfirmă concluziile primei instanțe, că contestația declarată de făptuitoare este depusă peste termenul legal și aceasta nu poate fi repusă în termen, neconstatându-se că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

22. Prin urmare, se conchide că contestația nu se încadrează în termenul legal, fiind depusă tardiv și că motive ce a determinat omiterea termenului de atac nu se constată, iar repunerea recursului în termen, în speță, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești, ceea ce în accepțiunea CtEDO *(hotărârea Ghirea versus Republica Moldova)* urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului – dreptul la un proces echitabil, care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare.

23. În același context, se menționează și că potrivit practicii CtEDO *(hotărârea Ponomaryov versus Ucraina)* părțile au obligația de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință și că instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat, deci, partea era obligată să întreprindă măsuri în vederea contestării în termen a deciziei agentului constatator, cu a cărei soluții nu este de acord, iar neexercitarea obligației nu poate fi interpretată în favoarea făptuitorului.

24. În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

25. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

26. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de Meșceanov Evgheni și menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29.03.2023, în cauza contravențională a lui ***Meșceanov Evgheni*** în comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin.(2) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului Secrieru Ion

Judecătorii Arnăut Sergiu

Lîsîi Ghenadie